

Abstrakt

Cílem této práce je prohloubit poznatky o jevu, jemuž až donedávna v bohemistickém diskurzu takřka nebyla věnována pozornost. Jedná se o české konstrukce, v nichž slova adpozičního charakteru slovosledně – pro češtinu netypicky – následují po svém komplementu. Na základě materiálu nashromážděného a předběžně utříděného při tvorbě bakalářské práce „*Tradici navzdory*“ – *možnost výskytu některých českých předložek na pozici následující komplementu* tento text blíže zkoumá vnitřní fungování takových konstrukcí a kognitivně-funkční principy, které mluvčí motivují k jejich užívání, a to na příkladech užití českého slova *vstříc*. Za tímto účelem jsou využity metody korpusové lingvistiky, výstupy dosavadního zkoumání tzv. „aktuálního členění větného“ a teoretický rámec konstrukční gramatiky, který umožňuje analyzovat a popisovat jazykové struktury s ohledem na kognitivní a komunikační aspekty a bez konotační zátěže tradiční terminologie.